

Coverfoto: het terrein gesitueerd op de Ferraris kaart (bron: www.geopunt.be)

Auteur: Anne De Loof, archeoloog

Autorisatie: Rik van de Konijnenburg, erkend archeoloog 2015/00041

Copyright reserved. No part of this publication may be reproduced in any form, by print, photoprint, microfilm or any other means without the permission from the publisher.

Wettelijk depot: D/2018/14.148/01

INHOUD

Programma van maatregelen uitgesteld vooronderzoek	
1. Administratieve gegevens	4
2. Aanleiding van het vooronderzoek	6
3. Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem	11
4. Onderzoeksstrategie, -methode, mogelijk vervolgtraject	13
5. Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk	24
6. Lijst met afbeeldingen	24
7. Bibliografie	24

1. Beschrijvend gedeelte

1.1 Administratieve gegevens

1.1.1 Projectcode: 2017L219

1.1.2 Nummer wettelijk depot: D/2018/14.148/01

1.1.3 Naam en erkenningsnummer archeoloog: Rik van de Konijnenburg, OE/ERK/Archeoloog/2015/00041, Grauwe Torenwal 6/00/1 – 3960 Bree

1.1.4 Naam en adres van de opdrachtgever: F. De Bondt, Lindendreef 2, 1700 Dilbeek

1.1.5 Locatiegegevens:

1.1.5.1 Provincie: Limburg

1.1.5.2 Gemeente: Dilsen-Stokkem

1.1.5.3 Deelgemeente: Dilsen

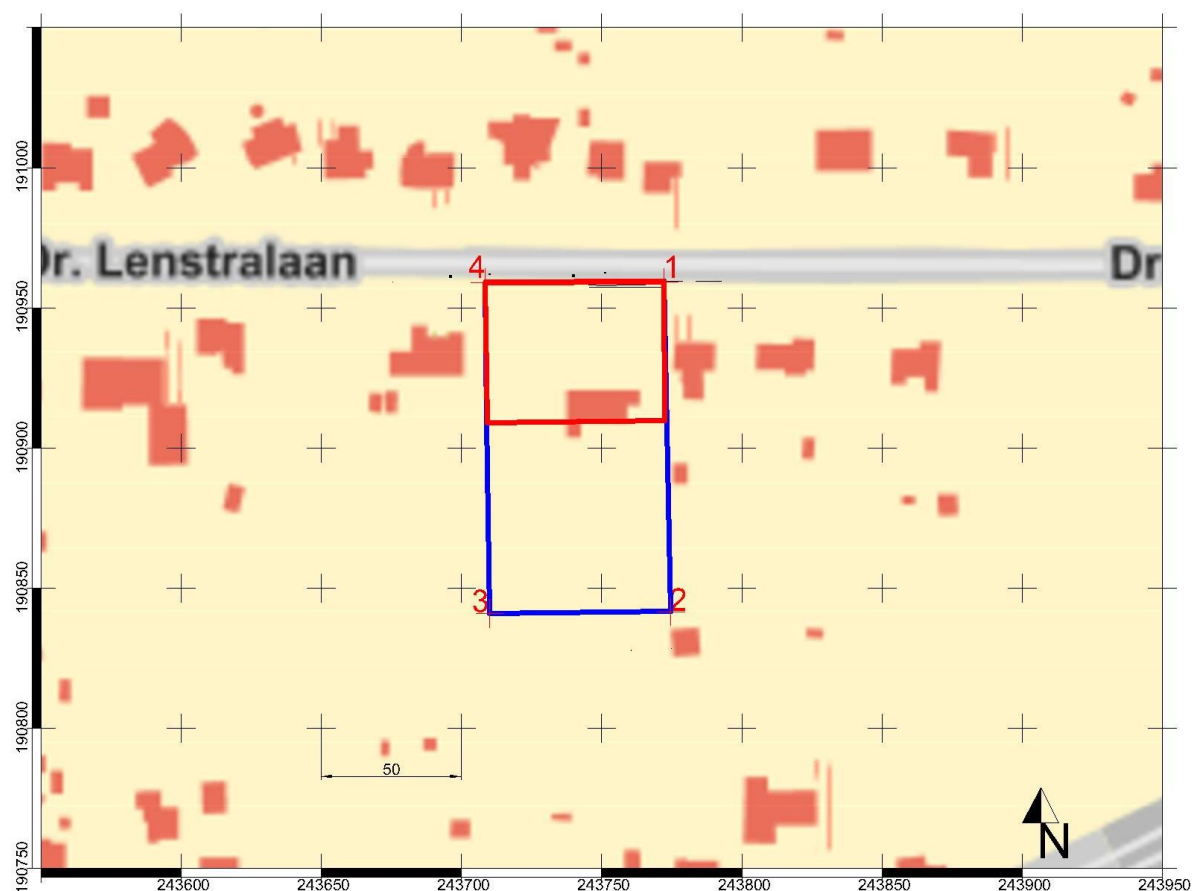
1.1.5.4 Adres: Dr. Lenstralaan 15

1.1.5.5 Toponiem: Reijnkens Heide (uit de kadastrale kaart)

1.1.5.6 Bounding box:

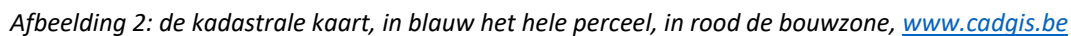
De xy-coördinaten (stelsel Lambert72):

Nr	X	Y
1	243772.16	190959.08
2	243774.68	190841.57
3	243710.11	190841.00
4	243708.45	190909.01

Afbeelding 1: Bounding box, in blauw het hele perceel, in rood de bouwzone, www.geopunt.be

Het projectgebied ligt in de gemeente Dilsen-Stokkem, 1ste afdeling (Dilsen), sectie C, perceel 554h. De totale oppervlakte bedraagt 7751,75 m² (afbeelding 2, in rood). Volgens het verkavelingsplan zal alleen een deel van het perceel - een oppervlakte beslaand van 3193 m² gebruikt worden. Het achterliggend lot, met een oppervlakte van 4558,75 m², zal in drie loten verdeeld worden maar zal wel bebost blijven.

2. Aanleiding van het vooronderzoek

Dit bureauonderzoek werd opgemaakt naar aanleiding van de verkavelingsaanvraag in Dilsen-Stokkem, Dr. Lenstralaan 15, kadastrale gegevens 1ste afdeling sectie C nr. 554H/*partim*, met een totale oppervlakte van 3193 m².

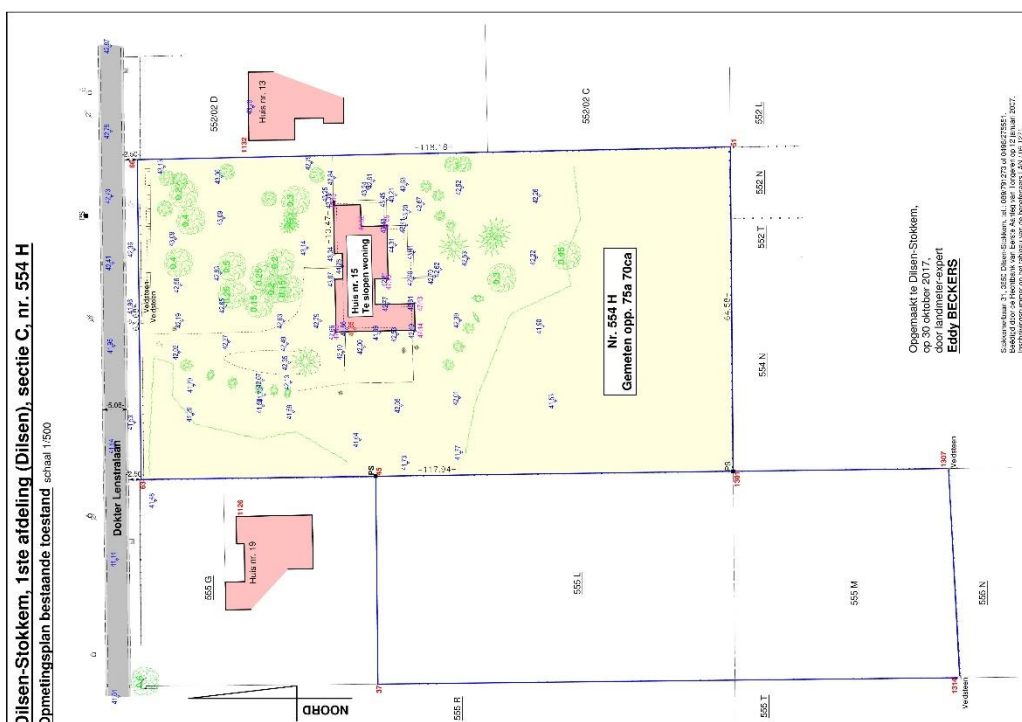
De huidige status van het perceel is gedeeltelijk bebouwd: de zone van de huidige af te breken villa beslaat ca. 9,5% van het totale projectgebied. De huidige woning is gefundeerd op een sleuffundering die tot een vorstvrije diepte reikt – dit is minimaal 80cm onder het maaiveld.

Afbeelding 3: af te breken villa

Afbeelding 4: tuin en af te breken villa

Afbeelding 5: de huidige situatie, zoals aangereikt door de opdrachtgever

In voorkomend geval bezit de bestaande woning een kelder waarvan de afgewerkte vloer ongeveer op -1,00 m ligt. De onderkant van de fundering zal dan ongeveer op -1,70 m liggen.

De nieuwe inplanting voorziet een verkaveling aan de voorkant van het perceel, langs de Dr. Lenstralaan. De loten 1-3 zullen een oppervlakte van 10a60ca tot 10a71ca hebben. De resterende drie loten (4-6, met een oppervlakte van 14a37ca tot 14a97ca) zullen onbebouwd en bebost blijven. Voor deze drie loten wenst de eigenaar geen bomen te kappen, aangezien ze buiten het verkavelingsgebied vallen en er derhalve geen kapvergunning dient aangevraagd te worden.

Afbeelding 6: het verkavelingsplan, zoals aangereikt door de opdrachtgever

Er wordt één woning per lot voorzien, van ca. 255 m², met een bouwdensiteit van ca 24% van de totale oppervlakte van het projectgebied.

In het verkavelingsplan zijn alleen de toekomstige vormen van de gebouwen en de kelders toegestaan, op basis van de beslissing van de toekomstige kopers. Indien er een kelder gebouwd wordt, zal de fundering hiervan op ongeveer -2,50 m ten opzichte van het maaiveld liggen.

De diepte van de fundering is dus onbekend, maar de funderingen worden altijd aangezet in de stabiele, vaste ondergrond, dus onder, dikwijls diep onder de teelaarde.

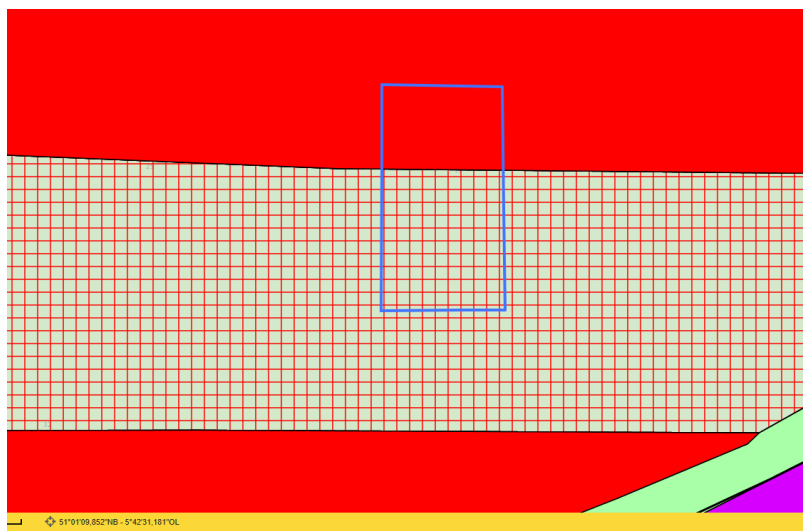
Bij het aanvragen van een stedenbouwkundige vergunning of een omgevingsvergunning of een verkavelingsvergunning kan het zijn dat het toevoegen van een archeologienota aan de aanvraag verplicht wordt gesteld. De archeologienota wordt geschreven door een erkend archeoloog en bevat de resultaten van een archeologisch vooronderzoek en een advies voor vrijgave of eventueel vervolgonderzoek.

Het toevoegen van een archeologienota aan een stedenbouwkundige aanvraag is afhankelijk van een aantal criteria: - De totale oppervlakte van de percelen - De oppervlakte van de geplande bodemingrepen - De ruimtelijke bestemming van het terrein - De ligging van het terrein binnen of buiten een archeologische zone of de site volgens de CAI (Centraal Archeologische Inventaris Onroerend Erfgoed).

Voor het plangebied was het niet mogelijk om reeds het vooronderzoek uit te voeren dat nodig is om met zekerheid een uitspraak te kunnen doen over de aan- of afwezigheid van archeologisch erfgoed en de waarde daarvan. Voor een vooronderzoek met ingreep in de bodem is het nodig de bestaande bomen te kappen (**niet te rooien**) en het huidige huis af te breken (**tot het maaiveld**). Het uitgesteld vooronderzoek moet plaatsvinden na het bekomen van de verkavelingsvergunning. **Bovendien vraagt de opdrachtgever uitstel van veldwerk omdat hij pas definitief wenst te investeren in het project nadat de termijn van een eventuele indiening van bezwaarschriften tijdens het openbaar onderzoek verstreken is en de daarop volgende bindende adviezen van alle betrokken instanties gekend zijn. Dit om te voorkomen dat plannen dienen gewijzigd te worden.**

De nieuwe inplanting voorziet een verkaveling (loten 1-3) aan de voorkant van het perceel, langs de Dr. Lenstralaan. De resterende drie loten (4-6) zullen onbebouwd en bebost blijven. Voor deze drie loten wenst de eigenaar geen bomen te kappen, aangezien ze buiten het verkavelingsgebied vallen. Er dient dus geen kapvergunning aangevraagd te worden. Dit beperkt tevens de toegankelijke oppervlakte tot de aan de straat palende loten 1, 2 en 3 met een totale oppervlakte van 3193 m².

Bovendien – zoals bevestigd via het stadsbestuur - "het achterliggende lot (vanaf een diepte van 50m) kan niet verkaveld worden, gelet op de ligging in woonuitbreidingsgebied. In dit achterliggend woonuitbreidingsgebied kan tevens geen enkele omgevingsvergunning verleend worden voor de plaatsing van constructies. De achterliggende grond valt bijgevolg m.i. onder artikel 5.4.2, derde lid, van het Onroerend Erfgoeddecreet"¹.

het projectgebied op het gewestplan

¹ Email van het Stadsbestuur Dilsen-Stokkem van 7 februari 2018 aan de landmeter.

3. Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem

In het bureauonderzoek werden alle nodige gegevens verzameld en besproken om te komen tot een gefundeerde uitspraak betreffende de archeologische verwachtingen in het betrokken projectgebied.

Dit onderzoek heeft volgende IT-middelen gebruikt om het archeologisch potentieel van het gebied te kennen:

- Site/object op <https://inventaris.onroerendergoed.be>;
- Het onroerend erfgoed op de kaart, op <https://geo.onroerendergoed.be>;
- Vorige vooronderzoeken, op <https://loket.onroerendergoed.be/archeologie/notas/>;
- Alle historische kaarten, op <https://geopunt.be> en op www.cartesius.be

Het projectgebied grenst in het noorden aan de Dr. Lenstralaan te Dilsen-Stokkem en bevindt zich in een residentiële woonwijk omringd door bosgebied. Momenteel bestaat het gebied hoofdzakelijk uit een villa met bosgebied. Het plangebied ligt in Dilsen, een deelgemeente van Dilsen-Stokkem, aan de noordelijke grens met Lanklaar, een andere deelgemeente, die zich ca. 1,4 km ten oosten van het projectgebied situeert.

Het projectgebied ligt op verschillende hoogten. Er loopt een helling van oost (43,2 m TAW) tot west (41,3 m TAW). In geomorfologisch opzicht bevindt het plangebied zich op het terras van Eisden-Lanklaar in de overgang van de vlakte van de Limburgse Maas met het hoger gelegen plateau van de Kempen.

Uit de historische kaarten en de luchtfoto's kunnen we afleiden dat er geen nieuw gebouw werd gerealiseerd op het projectgebied behalve de huidige villa. Het gebouw vertegenwoordigt een mogelijke versterking van ongeveer 300 m². Volgens de bodemkaart is het volledige projectgebied als OB (bebouwde zone) gekarteerd, maar het aantonen van een algemene ingreep in de bodem kan met dit bureauonderzoek niet ingeschat worden. Aan het begin van de 19de eeuw werd de heide met naaldbossen bebost² en via de topografische kaarten weten we dat ook sinds het einde van de 19^{de}

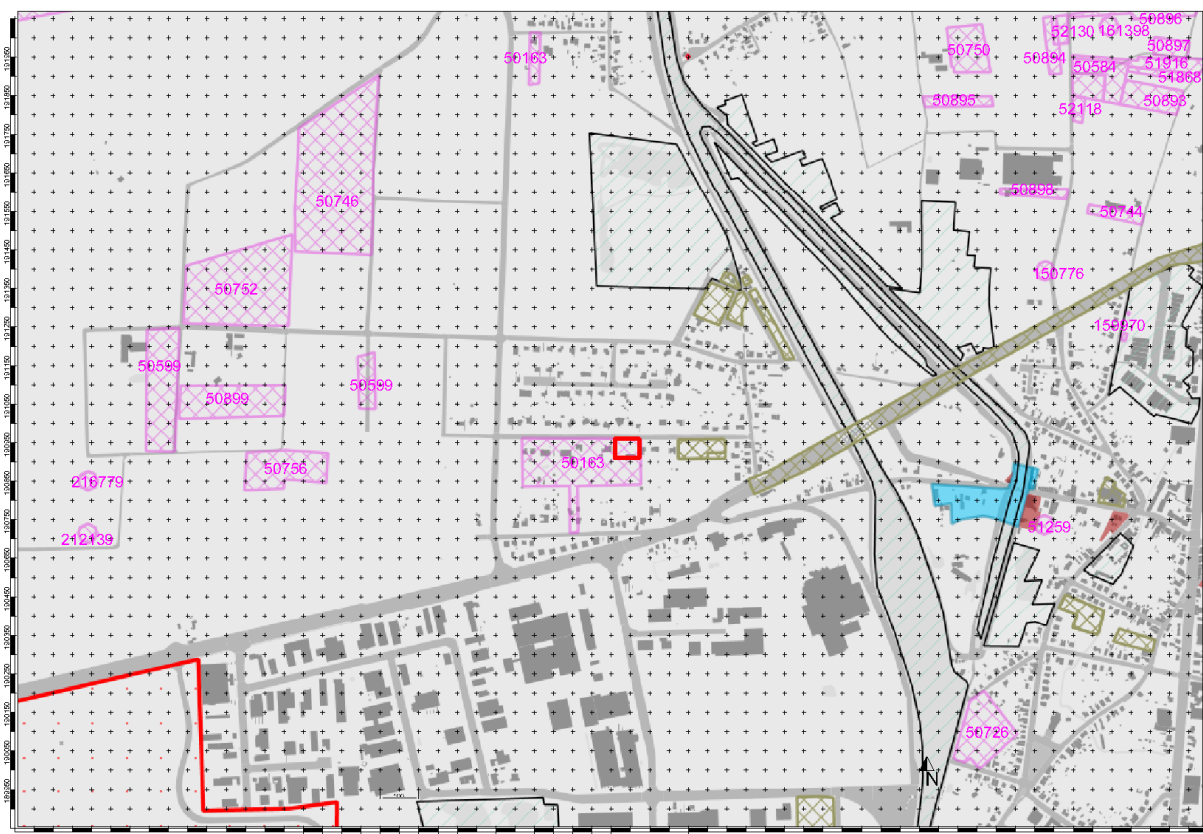
² Zie ook de bekrachtigde nota's <https://loket.onroerendergoed.be/archeologie/notas/archeologienotas/4694> en <https://loket.onroerendergoed.be/archeologie/notas/archeologienotas/4531>.

Het grootste deel van Lanklaar (de dichtstbijgelegen deelgemeente) ligt op de sedimentatieterrassen van de Maas waarop zich oorspronkelijk het Ledebos bevond en een klein oostelijk deel van de gemeente ligt in de vruchtbare Maasvlakte.

Door overbeweiding en onverantwoorde houtkap veranderde het Ledebos geleidelijk aan in een uitgestrekte heide. Op de Ferrariskaart (1771-77) is nog een groot gedeelte van het Ledebos (Bois de Stockem) zichtbaar. Het

eeuw de natuurlijke helling ongewijzigd is gebleven. Het projectgebied ligt heel dichtbij de CAI-locatie 50163 en de bekende archeologische vindplaatsen liggen in de directe omgeving ervan: er zijn solide argumenten voor een archeologisch onderzoek. De meerdere vondsten vanaf de Steentijden in de directe omgeving kunnen een mogelijkheid op kennisvermeerdering over deze periode aantonen; na de beperkte informatie van het proefsleuvenonderzoek uit 1962 kan verder onderzoek in dit gebied een grote toename van de kennis van een bijna zekere nederzetting/begraafplaats uit de IJzertijd aantonen.

Ook de kans op vondsten uit de andere periodes – van de Middeleeuwen tot de Nieuwe tijd - kan niet uitgesloten worden. Via het bureauonderzoek wordt voorgesteld het terrein verder te waarderen/ evalueren en een mogelijk vervolgtraject op te starten met een landschappelijk bodemonderzoek.

Afbeelding 7: CAI kaart, in blauw het hele perceel, in rood de bouwzone, www.geo.onroerendergoed.be

Ledebos verdween in 1970 en tot 1844 bestond 80% van de gemeente uit heide. Deze heide werd vanaf 1811 grotendeels bebost met naaldbossen om zandverstuivingen tegen te gaan.

4. Onderzoeksstrategie, -methode, mogelijk vervolgtraject

Traject verder vooronderzoek met ingreep in de bodem

Om de intacte staat van het bodemarchief te achterhalen is het in eerste instantie aangewezen een **landschappelijk bodemonderzoek** in de vorm van **boringen** uit te voeren. Het booronderzoek wordt uitgevoerd met een edelmanboor met een minimale diameter van 7 centimeter. De boringen worden verspreid over het terrein geplaatst, met een voldoende aantal om de bodemkundige situatie te begrijpen (een minimum van 10 boringen per hectare – cfrt fig. 8 voorstel van inplanting van de boringen). Gezien de voorkennis van het terrein worden geen omstandigheden verwacht waarbij dit onderzoek niet kan uitgevoerd worden.

Het landschappelijk booronderzoek

Het landschappelijk booronderzoek biedt een inzicht in de stratigrafie en bodemgesteldheid van het terrein. En zijn slechts zeer minimaal mogelijk schadelijk om onbedoeld archeologische sporen, artefacten of sites te verstoren.

Dit voorafgaand bodemonderzoek is noodzakelijk omdat alleen via een landschappelijk bodemonderzoek kan vastgesteld worden of de bodem voldoende of onvoldoende bewaard is gebleven voor het mogelijk aantreffen van steentijdsites.

De onderzoeksvragen die hier minimaal beantwoord moeten worden zijn:

- *Welke zijn de waargenomen horizonten, beschrijving + duiding?*
- *Waardoor kan het ontbreken van een horizont verklaard worden?*
- *Zijn er tekenen van erosie?*
- *In hoeverre is de bodemopbouw intact?*
- *Zijn er indicaties voor sporen uit de Metaaltijden en/of andere historische perioden binnen het plangebied?*
- *Laat de bewaring van de bodem het toe intacte steentijdsites aan te treffen op het terrein?*

Het onderzoeksdoel van het landschappelijk bodemonderzoek is bereikt wanneer bovenstaande vragen zijn beantwoord en uitsluitsel kan worden gegeven over de te volgen stappen in het verdere vooronderzoek.

Indien uit het landschappelijk bodemonderzoek doormiddel van boringen blijkt dat de oorspronkelijke bodemopbouw volledig verstoord is en er geen relevante archeologische sporen verwacht worden, dan kan het projectgebied vrijgegeven worden van verder archeologisch onderzoek.

Als daarentegen uit het hierboven vermeld bodemonderzoek zou blijken dat het bodemarchief intact is, zal een volgend vooronderzoek met ingreep in de bodem voorgesteld worden.

Mogelijk vervolgtraject:

Afhankelijk van de resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem door middel van landschappelijke boringen, kan besloten worden tot verschillende onderzoeken. Het onderzoeksdoel voor dit uitgesteld vooronderzoek met ingreep in de bodem is om na te gaan wat het potentieel is van het plangebied voor de aanwezigheid en bewaring van vindplaatsen die op basis van het bureauonderzoek kunnen verwacht worden. Om dit te kunnen vaststellen is, na het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem een vooronderzoek met ingreep in de bodem noodzakelijk. Uit welke stappen dit vooronderzoek met ingreep in de bodem zal bestaan, is afhankelijk van de resultaten van het vooronderzoek door middel van landschappelijke boringen.

Indien het landschappelijk booronderzoek aantoont dat er binnen het plangebied een intacte bodemopbouw aanwezig is en er eventueel een mogelijkheid bestaat voor intacte steentijdsites op locatie dient dit potentieel verder onderzocht te worden door middel van een vooronderzoek met ingreep in de bodem zijnde een **verkennend archeologisch booronderzoek**. Een dergelijk onderzoek heeft als doel archeologische sites op te sporen door middel van boringen. Dit soort onderzoek is uitermate geschikt voor het opsporen van steentijdsites en hun omvang te bepalen. Hiervoor is het zeven van de boorkernen wel een noodzakelijkheid. De gestelde voorwaarden voor een dergelijk onderzoek in de Code van de Goede Praktijk zijn hier richtinggevend. Indien hiervan wordt afgeweken, dient dit beargumenteerd te worden.

Het verkennend archeologisch booronderzoek

Voor het opsporen van steentijdsites wordt een boorgrid voorgesteld van 10 bij 12 meter aangeraden, waarbij 10 meter de afstand is tussen de raaien en 12 meter de afstand tussen de boringen binnen een raai. Ook hier worden afwijkingen op dit boorgrid beargumenteerd. De keuze van het boorgrid en de resolutie moeten gebaseerd zijn op de resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem.

Gezien het feit dat alleen een verkennend archeologisch booronderzoek kan vaststellen of er steentijdartefacten op het terrein voorkomen, is het, afhankelijk van de resultaten van het landschappelijk booronderzoek, nuttig deze methode op het terrein toe te passen.

De onderzoeksvragen die hier minimaal moeten beantwoord worden zijn:

- *Is er potentieel voor steentijdvindplaatsen binnen het projectgebied?*
- *Zo ja, in welke zones en in welke horizont of laag bevinden zich deze artefacten?*
- *In welke horizont of laag bevinden zich de artefacten?*
- *Wat is de verticale en horizontale spreiding?*
- *Kan een site afgebakend worden?*
- *Kan een uitspraak gedaan worden over een mogelijke datering?*
- *Welk vervolgtraject kan worden uitgestippeld, rekening houdend met behoud in situ en ex situ?*

Het onderzoeksdoel is bereikt wanneer antwoord kan gegeven worden op bovenstaande onderzoeksvragen. Bij positieve resultaten wat betreft steentijdvondsten, 1 artefact in de zeefrest van een boorkern, en een voldoende waardering tot een vervolgtraject kunnen een waarderend archeologisch booronderzoek, proefsleuven en opgraving tot de volgende stappen behoren.

Vervolgtraject indien het verkennend archeologisch onderzoek positieve resultaten heeft opgeleverd:

Een vooronderzoek met ingreep in de bodem in de vorm van een **waarderend archeologisch booronderzoek** heeft als doel een reeds opgespoorde archeologische site te evalueren. Hierbij wordt het boorgrid verdicht op een beperkte locatie van het plangebied uitgezet, namelijk daar waar de boorresultaten van de verkennende boringen positief zijn gebleken, 2 artefacten in de boorkern of in 50% van de boorkernen telkens 1 artefact. De keuze van het boorgrid en de resolutie worden gebaseerd op de resultaten van het reeds uitgevoerde verkennend archeologisch booronderzoek en gemotiveerd in de rapportering. Wanneer steentijd artefactensites bewaard kunnen zijn, wordt een boorgrid voorgesteld van 5 bij 6 meter, met 5 meter als afstand tussen de raaien en 6 meter de afstand tussen de boringen in een raai. De voorwaarden voor dergelijk onderzoek worden ook hier bepaald door de Code van de Goede Praktijk. Afwijkingen hierop worden beargumenteerd. Gezien het hier gaat om een voorstel van een boorgrid.

Vervolgtraject bij positieve resultaten van het waarderend archeologisch booronderzoek: archeologische opgraving of proefputten in functie van steentijd artefactensites

Op locaties waar tijdens het waarderend booronderzoek vuursteenconcentraties worden aangetroffen, maar wanneer nog geen duidelijke ruimtelijke afbakening van de concentratie kan worden vastgesteld en duidelijke uitspraken kunnen gedaan worden over de bewaringstoestand van de concentratie, dan worden **proefputten ifv steentijd artefactensites** voorgeschreven. In deze

proefputten wordt de verticale en horizontale omvang van de vuursteenconcentraties geanalyseerd. Ook de aard, datering en waarde van deze concentraties worden bestudeerd, evenals hun relatie met het landschap en de impact van de geplande werken.

Bij het bepalen van de methode en technieken worden volgende keuzes gemaakt. Deze zijn in eerste instantie gebaseerd op voorgaand vooronderzoek:

- Omvang van de putten
- Diepte van de putten
- Aantal putten
- Inplanting van de putten

De keuze is afhankelijk van volgende parameters:

- Aard ondergrond
- Doelstellingen onderzoek
- Verwachte sporen- en vondstendensiteit
- Terreingesteldheid

De concrete uitvoer van het onderzoek gebeurt conform de technische bepalingen voorgeschreven in de Code van de Goede Praktijk (8.6.3: Technische bepalingen).

Indien er na het waarderend archeologisch booronderzoek wel een duidelijke ruimtelijke afbakening kan gemaakt worden van een vuursteenconcentratie, dan wordt een gebied afgebakend voor verder archeologisch onderzoek doormiddel van een archeologische opgraving.

Indien er geen indicaties zijn voor steentijdvondsten

Indien het landschappelijk booronderzoek enkel getuigt van een intact bodemprofiel, maar niet in die mate dat er een intacte steentijdsite verwacht wordt (bijv antropogene plaggenbodem), kan dit verkennend archeologisch booronderzoek achterwege gelaten worden en kan overgegaan worden tot een vooronderzoek met ingreep in de bodem door middel van proefsleuven. Ook indien slechts in een deel van het plangebied sprake is van een mogelijke steentijdsite kan op de rest van het plangebied reeds overgegaan worden tot een proefsleuvenonderzoek.

Het proefsleuvenonderzoek

Het doel van een **proefsleuvenonderzoek** is het evalueren van de archeologische waarde op het gehele terrein door een beperkt maar statistisch representatief deel van dat terrein op te graven. Dit gebeurt door middel van een minimum aan destructie van het archeologisch erfgoed.

Om een dekkingspercentage te bereiken van ongeveer 10% wordt aangeraden te werken met proefsleuven van 4 meter breed met een maximale tussenafstand van 15 meter, geschrinkt gegraven in een soort dambordpatroon. Bovendien geven 4 m brede proefsleuven een betere inschatting van mogelijke sporen zoals nederzettingssporen en grafconstructies dan 2 m brede proefsleuven. Deze sporen kunnen enkel via een proefsleuvenonderzoek gedetecteerd en geëvalueerd worden. De oriëntatie van de sleuven is zo gekozen om dit de makkelijkste werkwijze is. Kijkvensters dienen steeds aangelegd te worden, ook als er geen sporen worden aangetroffen en dienen dan om de schijnbare afwezigheid van de sporen te verifiëren. De zijden van de kijkvensters meten maximaal de afstand tussen twee sleuven. Met de kijkvensters of dwarssleuven kan een dekkingspercentage van 12,5% bereikt worden, wat wenselijk is voor degelijke uitspraken over het geheel van het terrein. Indien hiervan wordt afgeweken, wordt dit beargumenteerd. Voor de uitvoering van dit onderzoek worden de vereisten gesteld in de Code van de Goede Praktijk gevolgd. Indien er wordt van afgeweken, wordt dit eveneens beargumenteerd.

Afhankelijk van de resultaten van de landschappelijke boringen kan een deel van het terrein uitgesloten worden van dit verdere onderzoek, bijvoorbeeld indien bleek dat bepaalde zones waren verstoord door recente vergravingen. Ook op basis van de resultaten van de landschappelijke boringen kan de strategie bij het aanleggen van de proefsleuven bepaald worden, afhankelijk van de diepte van het aan te leggen archeologisch vlak. Op basis van de resultaten van de landschappelijke boringen kan de orientatie van de proefsleuven bepaald worden.

Tijdens het proefsleuvenonderzoek dient de nodige aandacht te gaan naar de bodemopbouw in het plangebied.

De volgende onderzoeksvragen moeten met dit onderzoek minimaal beantwoord worden:

- *Zijn er sporen of structuren aanwezig?*
- *Zijn de sporen natuurlijk of antropogeen?*
- *Hoe is de bewaringstoestand van de sporen?*
- *Maken de sporen deel uit van een of meerdere structuren?*
- *Behoren de sporen tot een of meerdere periodes?*
- *Kunnen archeologische vindplaatsen in tijd, ruimte en functie afgebakend worden (incl. de argumentatie)?*
- *Wat is de vastgestelde en verwachte bewaringstoestand van elke archeologische vindplaats?*
- *Wat de waarde van elke vastgestelde archeologische vindplaats?*
- *Wat is de potentiële impact van de geplande ruimtelijke ontwikkeling op de waardevolle*

archeologische vindplaatsen?

- *Komt het projectgebied in aanmerking voor een eventuele archeologische opgraving voorafgaand aan de werken? Wat is de verwachte sporendensiteit?*
- *Welke onderzoeksvragen en aandachtspunten kunnen geformuleerd worden na uitvoering van een prospectie met ingreep in de bodem in functie van een eventueel vervolgonderzoek?*

Het onderzoeksdoel is bereikt wanneer op basis van het vooronderzoek met ingreep in de bodem een voldoende gefundeerde uitspraak kan worden gedaan over de aard, omvang en behoudenswaardigheid van de archeologische waarden in het plangebied en wanneer een eenduidig advies kan worden gegeven voor vrijgave van het terrein, een opgraving of behoud in situ. Om te bepalen of het onderzoeksdoel is bereikt, gebruikt de erkende archeoloog de volgende criteria:

1. Oppervlaktecriterium

Aangezien het principe van het voorgestelde proefsleuvenonderzoek gebaseerd is op een statistische manier van werken is het van belang dat een voldoende ruime dekking wordt verkregen. Bovendien is het van belang dat de spreiding van de sleuven over het hele terrein gewaarborgd wordt zodat uitspraken kunnen worden gedaan over het hele terrein.

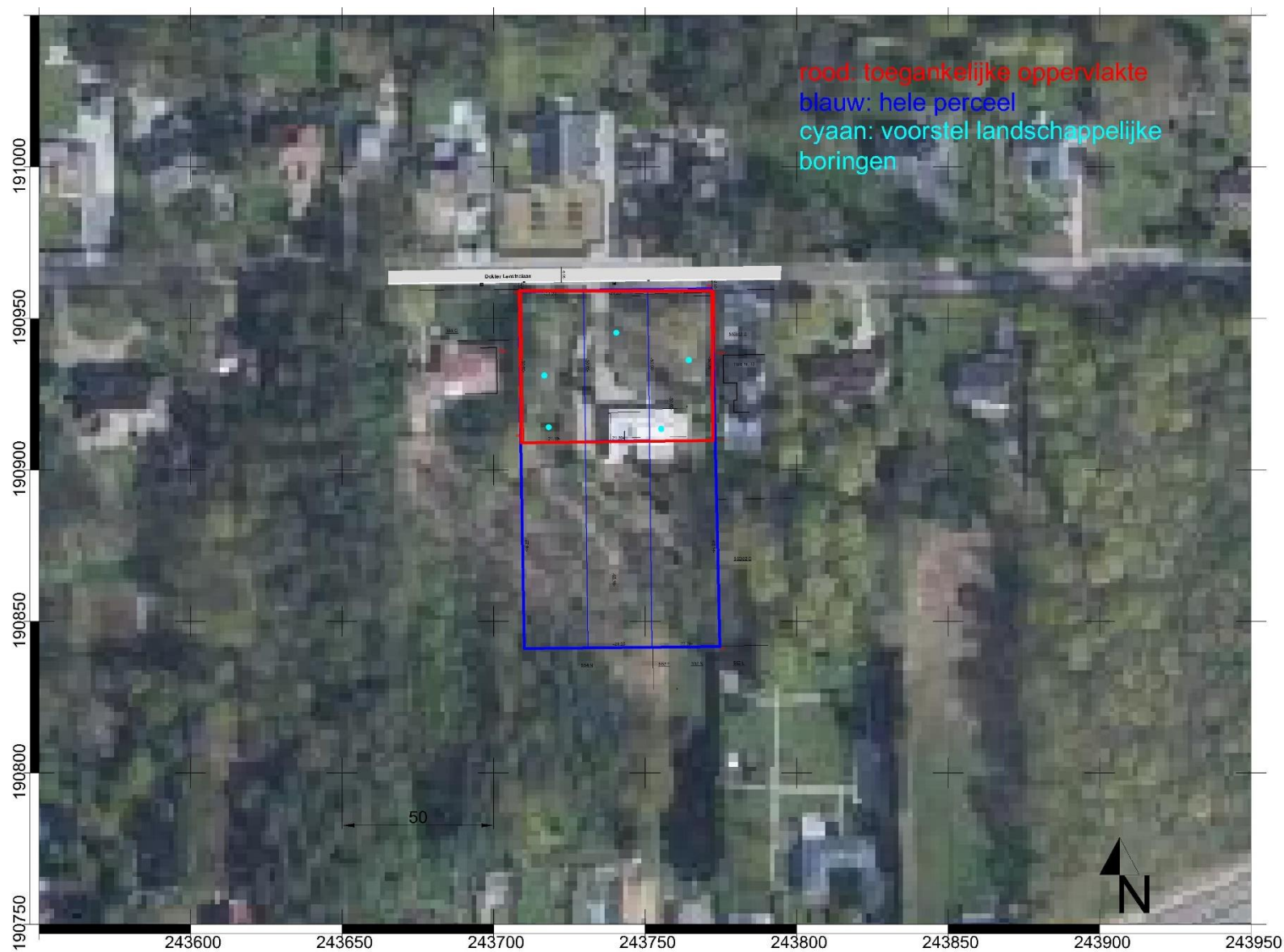
2. Inhoudelijke evaluatie

De erkende archeoloog moet eventueel aanwezige archeologische waarden voldoende onderzoeken zodat uitspraken kunnen worden gedaan over onder meer datering, interpretatie en onderlinge samenhang van sporen.

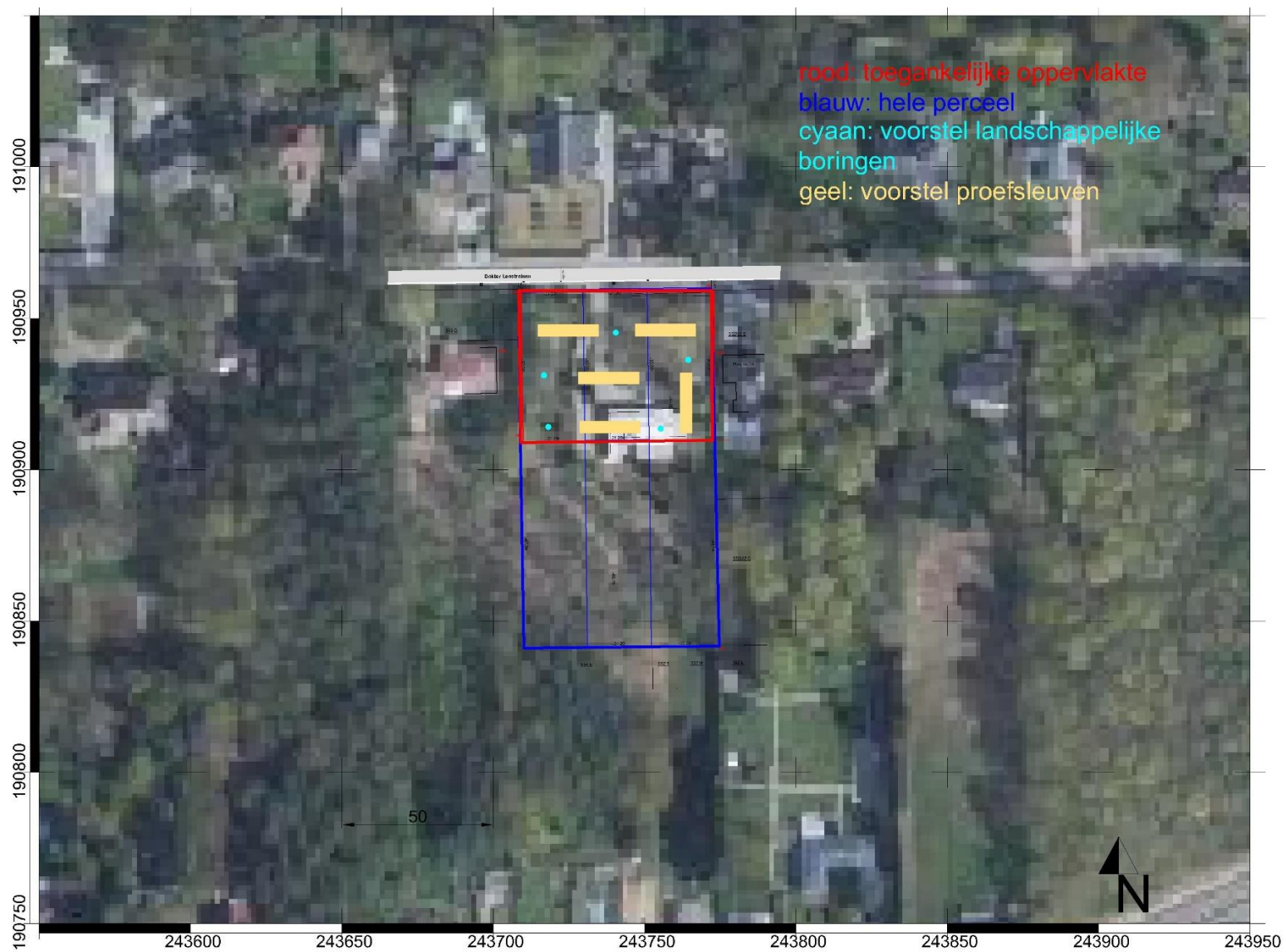
3. Ruimtelijke evaluatie

De erkende archeoloog moet eventueel aanwezige archeologische waarden zodanig onderzoeken dat hij een uitspraak kan doen over de ruimtelijke spreiding van een of meerdere archeologische vindplaatsen in het plangebied.

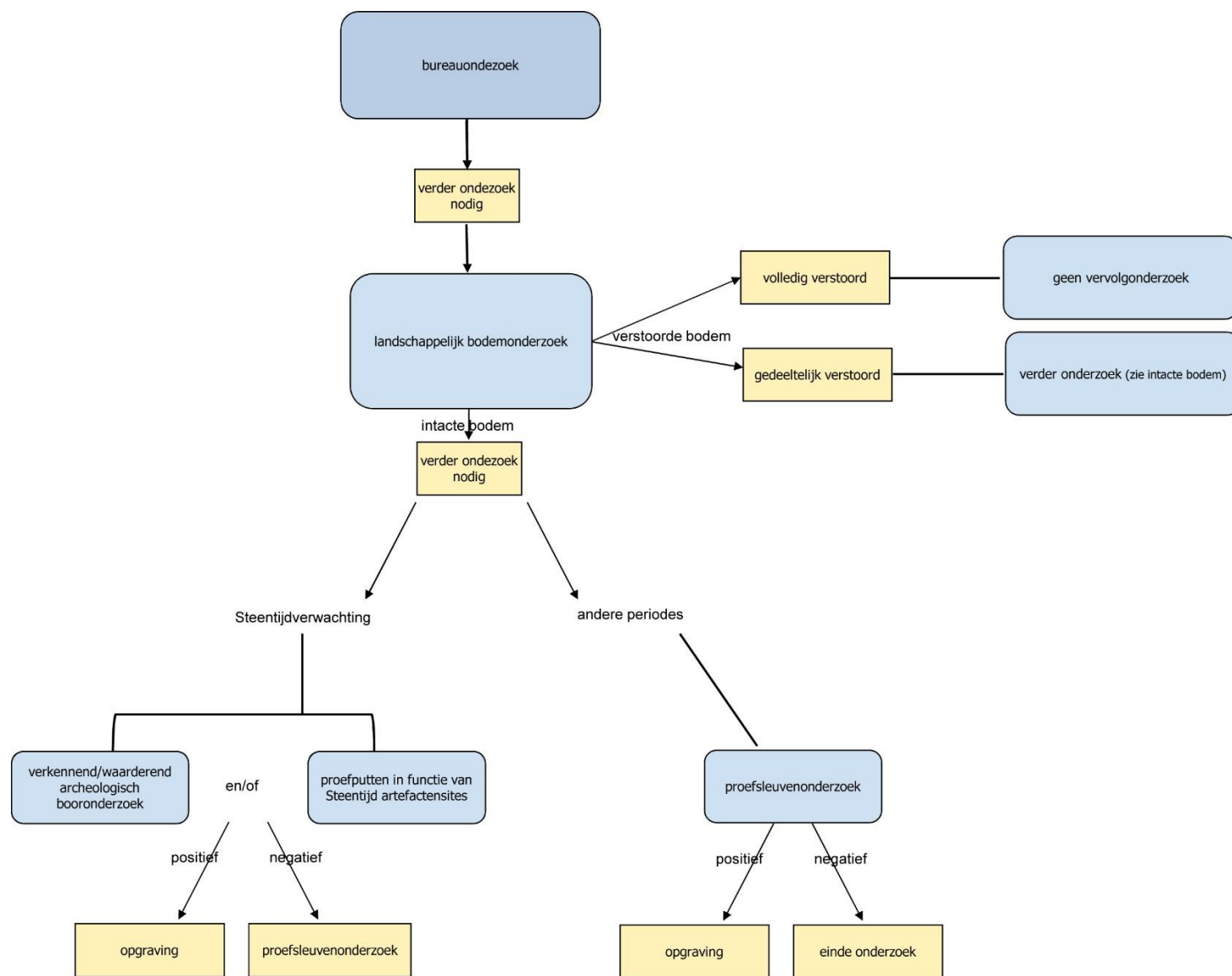
Het volledige vervolgtraject is afhankelijk van de resultaten van het vooronderzoek doormiddel van landschappelijke boringen. Volgens de Code van Goede Praktijk (8.4 en verder) kan een volgende stap in het vervolgtraject maar in detail uitgeschreven worden als de resultaten van het voorgaande onderzoek beschikbaar zijn. Hierdoor zijn de hier voorgestelde stappen voorwaardelijk en niet-bindend.

Afbeelding 8: voorstel van inplanting van de landschappelijke boringen (cyaan), op de luchtfoto uit 2017, www.geopunt.be

Afbeelding 9: voorstel van inplanting van proefsleuven (geel), op de luchtfoto uit 2017, www.geopunt.be

Afbeelding 10: synthese van stappen van het archeologisch onderzoek

5. Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk

Er wordt niet verwacht dat afwijkingen van de Code van Goede Praktijk zich zullen/kunnen voordoen. Elke wijziging in de onderzoeksstrategie en/of onderzoeksmethode wordt tijdens het veldwerk met alle betrokken partijen besproken en pas uitgevoerd na goedkeuring door alle betrokken partijen.

6. Lijst met afbeeldingen

Afbeelding 1: Bounding box, in blauw het hele perceel, in rood de verkaveling, www.geopunt.be

Afbeelding 2: de kadastrale kaart, in blauw het hele perceel, in rood de bouwzone, www.cadgis.be

Afbeelding 3: af te breken villa

Afbeelding 4: tuin en af te breken villa

Afbeelding 5: de huidige situatie, zoals aangereikt door de opdrachtgever

Afbeelding 6: het verkavelingsplan, zoals aangereikt door de opdrachtgever

Afbeelding 7: CAI kaart, in blauw het hele perceel, in rood de bouwzone, www.geo.onroerenderfgoed.be

Afbeelding 8: voorstel van inplanting van de landschappelijke boringen (cyaan), op de luchtfoto uit 2017, www.geopunt.be

Afbeelding 9: voorstel van inplanting van proefsleuven (geel), op de luchtfoto uit 2017, www.geopunt.be

Afbeelding 10: synthese van stappen van het archeologisch onderzoek

7. Bibliografie

HANECA, K., DEBRUYNE, S., VANHOUTTE, S., ERVYNCK, A., 2016, Archeologisch vooronderzoek met proefsleuven. Op zoek naar een optimale strategie, Onderzoeksrapport agentschap Onroerend Erfgoed 48, Brussel, agentschap Onroerend Erfgoed - Wetenschappelijke instelling van de Vlaamse Overheid, Beleidsdomein Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed

Geraadpleegd via:

<https://www.onroerenderfgoed.be/actueel/nieuws/onderzoeksrapport-archeologisch-vooronderzoek-proefsleuven-strategie/>